Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 14. októbra 2014*

„Odvolanie — Spoločná rybárska politika — Kvóty na rybolov — Mimoriadne opatrenia Komisie — Mimozmluvná zodpovednosť Únie — Článok 340 druhý odsek ZFEÚ — Podmienky — Skutočná a určitá škoda“

V spojených veciach C-12/13 P a C-13/13 P,

ktorých predmetom sú dve odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 4. januára 2013,

Gérard Buono, bydliskom v Agde (Francúzsko),

Jean-Luc Buono, bydliskom v Agde,

Roger Del Ponte, bydliskom v Balaruc-les-Bains (Francúzsko),

Serge Antoine Di Rocco, bydliskom v Sète (Francúzsko),

Jean Gérald Lubrano, bydliskom v Balaruc-les-Bains,

Jean Lubrano, bydliskom v Port-Vendres (Francúzsko),

Jean Lucien Lubrano, bydliskom v Saleilles (Francúzsko),

Fabrice Marin, bydliskom vo Frontignane (Francúzsko),

Robert Marin, bydliskom v Balaruc-les-Bains,

v zastúpení: A. Arnaud a P.-O. Koubi-Flotte, avocats (C-12/13 P),

a

Syndicat des thoniers méditerranéens, so sídlom v Marseille (Francúzsko),

Marc Carreno, bydliskom v Sète (Francúzsko),

Jean-Louis Donnarel, bydliskom v Lourmarine (Francúzsko),

Jean-François Flores, bydliskom v Sète,

Gérald Jean Lubrano, bydliskom v Balaruc-les-Bains,

* Jazyk konania: francúzština.

Hervé Marin, bydliskom v Balaruc-le-Vieux (Francúzsko),

Nicolas Marin, bydliskom vo Frontignane,

Sébastien Marin, bydliskom v Bouzigues (Francúzsko),

Serge Antoine José Perez, bydliskom v Sorède (Francúzsko),

v zastúpení: C. Bonnefoi, avocate (C-13/13 P),

odvolatelia,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: A. Bouquet a D. Nardi, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, podpredseda K. Lenaerts, predsedovia komôr A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, C. Vajda a S. Rodin, sudcovia A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits (spravodajca), J. L. da Cruz Vilaça a F. Biltgen,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 20. marca 2014,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojimi odvolaniami sa Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin a Robert Marin (vo veci C-12/13 P), ako aj Syndicat des thoniers méditerranéens (ďalej len „STM“), Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin a Serge Antoine José Perez (vec C-13/13 P) dožadujú zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie Syndicat des thoniers méditerranéens a i./Komisia (T-574/08, EU:T:2012:583, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zamietol žalobu o náhradu škody údajne utrpenej z dôvodu prijatia nariadenia Komisie (ES) č. 530/2008 z 12. júna 2008, ktorým sa ustanovujú núdzové opatrenia, pokiaľ ide o lov tuniaka modroplutvého plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami v Atlantickom oceáne na východ od 45 ° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori (Ú. v. EÚ L 155, s. 9).

Právny rámec

2 Nariadenie Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu (Ú. v. EÚ L 358, s. 59; Mim. vyd. 04/005, s. 460) má za cieľ zaviesť viacročný prístup k rybnému hospodárstvu s cieľom zabezpečiť dlhodobú životaschopnosť tohto odvetvia.

3 Článok 7 nariadenia č. 2371/2002 s názvom „Mimoriadne opatrenia Komisie“ uvádza:

„1. Ak existuje dôkaz o vážnom ohrození zachovania živých vodných zdrojov alebo morských ekosystémov rybárskymi činnosťami, ktoré si vyžadujú podniknutie okamžitých krokov, Komisia môže rozhodnúť na odôvodnenú žiadosť členského štátu alebo z vlastnej iniciatívy o mimoriadnych opatreniach, ktoré môžu trvať najviac šesť mesiacov. Komisia môže prijať nové rozhodnutie o predĺžení mimoriadnych opatrení nanajvýš na ďalších šesť mesiacov.

2. Členský štát oznámi žiadosť súčasne Komisii, ostatným členským štátom a príslušným regionálnym poradným radám. Tie môžu predložiť svoje písomne pripomienky Komisii do piatich pracovných dní od prijatia žiadosti.

Komisia prijme rozhodnutie do 15 pracovných dní od prijatia žiadosti uvedenej v odseku 1.

3. Mimoriadne opatrenia nadobúdajú účinnosť okamžite. Oznámia sa príslušným členským štátom a uverejnia sa v úradnom vestníku.

4. Príslušné členské štáty môžu postúpiť rozhodnutie prijaté Komisiou Rade do 10 pracovných dní od prijatia oznámenia.

5. Rada rozhodujúca kvalifikovanou väčšinou môže prijať odlišné rozhodnutie do jedného mesiaca od prijatia postúpeného rozhodnutia.“

4 Článok 20 nariadenia č. 2371/2002 s názvom „Prideľovanie príležitostí na rybolov“ stanovuje:

„1. Rada rozhodujúca kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie rozhodne o limitoch pre úlovky a/alebo výlov a o rozdelení príležitostí na rybolov medzi členské štáty, ako aj o podmienkach súvisiacich s týmito limitmi. Príležitosti na rybolov sa rozdelia medzi členské štáty takým spôsobom, aby sa pre každý členský štát zabezpečila relatívna stabilita rybárskych činností pre každý druh rýb alebo pre každú oblasť rybolovu.

2. Keď Komisia stanoví nové príležitosti na rybolov, Rada rozhodne o rozdelení týchto príležitostí, berúc do úvahy záujmy každého členského štátu.

3. Každý členský štát rozhodne o spôsobe rozdelenia príležitostí na rybolov priznaných tomuto členskému štátu v súlade s právom spoločenstva medzi lode plaviace sa pod jeho vlajkou. O spôsobe rozdelenia informuje Komisiu.

4. Rada stanoví príležitosti na rybolov, ktoré sú vo vodách spoločenstva k dispozícii pre tretie krajiny a pridelí tieto príležitosti každej tretej krajine.

5. Členské štáty si môžu po oznámení Komisii medzi sebou vymeniť všetky alebo časť príležitostí na rybolov, ktoré im boli pridelené.“

5 V tomto kontexte sa prijalo nariadenie Rady (ES) č. 40/2008 zo 16. januára 2008, ktorým sa na rok 2008 stanovujú rybolovné možnosti a súvisiace podmienky pre určité populácie rýb a zoskupenia populácií rýb uplatniteľné vo vodách Spoločenstva a pre plavidlá Spoločenstva vo vodách, v ktorých sa vyžaduje obmedzovanie výlovu (Ú. v. EÚ L 19, s. 1).

6 Tieto obmedzenia a množstvá boli zmenené nariadením Komisie (ES) č. 446/2008 z 22. mája 2008, ktorým sa v roku 2008 podľa článku 21 ods. 4 nariadenia Rady (EHS) č. 2847/93, ktorým sa zriaďuje kontrolný systém spoločnej politiky rybolovu, upravujú určité kvóty na tuniaka modroplutvého (Ú. v. EÚ L 134, s. 11).

7 Podľa článku 7 nariadenia č. 2371/2002 Komisia 12. júna 2008 prijala nariadenie č. 530/2008.

8 Odôvodnenie 6 nariadenia č. 530/2008 stanovuje:

„Údaje, ktoré má Komisia k dispozícii, ako aj informácie, ktoré získali jej inšpektori v priebehu misií v dotknutých členských štátoch, ukazujú, že možnosti lovu tuniaka modroplutvého v Atlantickom oceáne na východ od 45 ° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty alebo zaregistrovanými v týchto štátoch sa budú považovať za vyčerpané od 16. júna 2008 a možnosti lovu rovnakej populácie plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod španielskou vlajkou alebo zaregistrovanými v Španielsku sa budú považovať za vyčerpané od 23. júna 2008.“

9 Článok 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Lov tuniaka modroplutvého v Atlantickom oceáne na východ od 45 ° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty alebo zaregistrovanými v týchto štátoch sa zakazuje od 16. júna 2008.

Od rovnakého dátumu sa zakazuje uchovávať na palube, umiestňovať do klietok na výkrm alebo chov a vykonávať prekládku, prevoz alebo vykládku takýchto úlovkov tuniaka modroplutvého vylovených týmito plavidlami.“

10 Článok 2 toho istého nariadenia znie:

„Lov tuniaka modroplutvého v Atlantickom oceáne na východ od 45 ° západnej dĺžky a v Stredozemnom mori plavidlami s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod španielskou vlajkou alebo zaregistrovanými v Španielsku sa zakazuje od 23. júna 2008.

Od rovnakého dátumu sa zakazuje uchovávať na palube, umiestňovať do klietok na výkrm alebo chov a vykonávať prekládku, prevoz alebo vykládku takýchto úlovkov tuniaka modroplutvého vylovených týmito plavidlami.“

11 Článok 3 nariadenia č. 530/2008 stanovuje:

„1. S výhradou odseku 2 od 16. júna 2008 prevádzkovatelia Spoločenstva nebudú akceptovať vykládku, umiestňovanie do klietok na výkrm alebo chov a prekládku vo vodách alebo prístavoch Spoločenstva úlovkov tuniaka modroplutvého plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami z Atlantického oceána na východ od 45 ° západnej dĺžky a zo Stredozemného mora.

2. Vykládka, umiestňovanie do klietok na výkrm alebo chov a prekládka vo vodách alebo prístavoch Spoločenstva úlovkov tuniaka modroplutvého plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami plaviacich sa pod španielskou vlajkou alebo zaregistrovaných v Španielsku z Atlantického oceána na východ od 45 ° západnej dĺžky a zo Stredozemného mora sa povoľuje do 23. júna 2008.“

Skutkové okolnosti

12 Odvolatelia vo veci C-12/13 P, ako aj Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin a Serge Antoine José Perez, odvolatelia vo veci C-13/13 P, sú majiteľmi a/alebo akcionármi plavidiel s kruhovými záťahovými sieťami plaviacich sa pod francúzskou vlajkou a prevádzkovaných vo vodách Stredozemného mora. Všetci sú členmi STM.

13 STM, tiež odvolateľ vo veci C-13/13 P, je odborové združenie, ktoré sa spravuje knihou IV francúzskeho Zákonníka práce a ktorého členmi sa môžu stať len námorníci, ktorí pracujú v odvetví lovu tuniakov.

14 Všetci odvolatelia okrem STM mali na rok 2008 osobitné povolenie na lov, ktoré ich oprávňovalo na lov, uchovávanie, prekládku, prevoz, vykládku, skladovanie a predaj tuniaka modroplutvého zo Stredozemného mora v rozsahu príležitostí na rybolov, ktoré im boli poskytnuté vo forme individuálnych kvót. Povolenie, ktoré bolo vydané francúzskymi orgánmi, umožňovalo rybolov v období od 1. apríla 2008 do 30. júna 2008.

15 V nadväznosti na prijatie nariadenia č. 530/2008, zakazujúceho lov tuniaka modroplutvého v Stredozemnom mori, sa rybolovná sezóna na tuniaka modroplutvého 16. júna 2008 prerušila a rybolovné povolenia žalobcov, s výnimkou STM, boli zrušené.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

16 Žalobou doručenou do kancelárie Všeobecného súdu 24. decembra 2008, ktorú podali žalobcovia v prvostupňovom konaní, teraz odvolatelia vo veciach C-12/13 P a C-13/13 P kolektívne, títo podali návrh na náhradu škody smerujúci k určeniu mimozmluvnej zodpovednosti Európskej únie bez zavinenia, z dôvodu prijatia nariadenia č. 530/2008.

17 Uznesením z 25. marca 2010 bolo konanie pred Všeobecným súdom prerušené až do vyhlásenia rozhodnutia Súdneho dvora, ktorým sa ukončilo konanie vo veci AJD Tuna (C-221/09), a rozhodnutia Všeobecného súdu, ktorým sa rozhodlo o prípustnosti vo veciach Norilsk Nickel Harjavalta (T-532/08) a Umicore/Komisia (T-532/08), ako aj Etimine a Etiproducts/Komisia (T-539/08).

18 Rozsudkom zo 17. marca 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), Súdny dvor rozhodol, že nariadenie č. 530/2008 je neplatné, pretože vzhľadom na to, že bolo prijaté na základe článku 7 ods. 1 nariadenia č. 2371/2002, zákazy, ktoré stanovilo, nadobúdali, pokiaľ ide o plavidlá plaviace sa pod španielskou vlajkou alebo plavidlá zaregistrované v tomto členskom štáte a prevádzkovateľov Spoločenstva, ktorí s nimi uzatvorili zmluvy, účinnosť od 23. júna 2008, zatiaľ čo tieto zákazy, pokiaľ ide o plavidlá plaviace sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru ako aj Malty alebo plavidlá zaregistrované v týchto členských štátoch a prevádzkovateľov Spoločenstva, ktorí s týmito plavidlami uzatvorili zmluvy, nadobúdali účinnosť od 16. júna 2008, pričom toto rozdielne zaobchádzanie nebolo objektívne odôvodnené.

19 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd posúdil žalobu ako neprípustnú v rozsahu, v akom ju podal STM, a zamietol ju ako nedôvodnú v rozsahu, v akom ju podali ostatní žalobcovia.

Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania

20 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 26. februára 2013 boli veci C-12/13 P a C-13/13 P spojené na účely písomnej a ústnej časti konania, ako aj vyhlásenia rozsudku v súlade s článkom 54 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

21 Odvolatelia vo veci C-12/13 P navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— rozhodol vo veci tak, že zaviaže Komisiu z dôvodu mimozmluvnej zodpovednosti na zaplatenie nasledujúcich súm v prospech žalobcov:

— Gérard Buono a Jean-Luc Buono, suma 1 523 588,94 eura,

— Roger Del Ponte, suma 1 068 600 eur,

— Serge Antoine Di Rocco, suma 1 094 800 eur,

— Jean Gérald Lubrano, suma 855 628,20 eura,

— Jean Lubrano a Jean Lucien Lubrano, suma 1 523 588,94 eura,

— Fabrice Marin a Robert Marin, suma 865 784,59 eura,

— subsidiárne zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu.

22 Odvolatelia vo veci C-13/13 P navrhujú, aby Súdny dvor:

— vyhlásil žalobu, ktorú podal STM za prípustnú,

— zrušil napadnutý rozsudok,

— zaviazal Komisiu z dôvodu mimozmluvnej zodpovednosti na zaplatenie súm náhrady škody požadovaných v žalobe a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

23 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolania,

— subsidiárne zamietol žalobu o mimozmluvnú zodpovednosť a

— zaviazal odvolateľov na náhradu trov odvolacieho konania, ako aj trov prvostupňového konania.

O návrhu na opätovné otvorenie ústnej časti konania

24 Po tom, čo ústna časť konania skončila 20. marca 2014 po prednesení návrhov generálneho advokáta, odvolatelia vo veci C-13/13 P listom z 24. marca 2014 doručeným do kancelárie Súdneho dvora 25. marca 2014 požiadali o opätovné otvorenie ústnej časti konania.

25 Konkrétne títo na jednej strane tvrdili, že návrhy generálneho advokáta vychádzajú z tvrdenia, o ktorom sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania, a to platnosti alebo neplatnosti nariadenia č. 530/2008 a, na druhej strane, že existuje nová skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, spojená so skutočnosťou, že Komisia zostala nečinná a neprijala opatrenia na nápravu diskriminácie, ktorá bola dôsledkom neplatnosti nariadenia č. 530/2008.

26 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 83 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora Súdny dvor môže po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak účastník konania uviedol po skončení tejto časti konania novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, o ktorom sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania alebo subjekty oprávnené podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie (pozri rozsudky Pohotovosť, C-470/12, EU:C:2014:101, bod 21, a Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, C-190/12, EU:C:2014:249, bod 20).

27 Navyše na základe článku 252 druhého odseku ZFEÚ generálny advokát má za úlohu nestranne a nezávisle predkladať na verejných zasadnutiach odôvodnené návrhy v prípadoch, ktoré si v súlade so Štatútom Súdneho dvora vyžadujú jeho účasť. Ani návrhy generálneho advokáta, ani odôvodnenie, na základe ktorého k nim dospel, nie sú pre Súdny dvor záväzné (rozsudok Komisia a i./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 57 a citovaná judikatúra).

28 V danom prípade sa Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta domnieva, že má dostatok informácií pre rozhodnutie, že tieto veci si nevyžadujú rozhodovanie na základe tvrdení, o ktorých sa nemali možnosť vyjadriť účastníci konania, a že nová skutočnosť uvedená odvolateľmi nemôže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora. Návrhu na opätovné začatie ústnej časti konania teda nemožno vyhovieť.

O odvolaniach

O prvom odvolacom dôvode uvedenom vo veci C-13/13 P

Argumentácia účastníkov konania

29 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolatelia vo veci C-13/13 P uvádzajú, že rozhodnutím, podľa ktorého STM nemal aktívnu legitimáciu, Všeobecný súd skreslil dôkazy nachádzajúce sa v spise. Zastávajú názor, že úplné preskúmanie týchto údajov môže preukázať existenciu vlastného právneho záujmu STM na konaní, ktorý mu umožňuje požadovať náhradu jeho osobitnej škody.

30 Na jednej strane odvolatelia vo veci C-13/13 P spochybňujú vecnú presnosť záveru Všeobecného súdu uvedeného v bode 23 napadnutého rozsudku, podľa ktorého STM nepreukázal svoju škodu, odkazujúc na ich písomné odpovede na dve otázky položené Všeobecným súdom, z ktorých vyplýva, že nemajetková ujma STM je spojená s poškodením profesionálneho imidžu činnosti jeho členov.

31 Na druhej strane odvolatelia vo veci C-13/13 P nespochybňujú posúdenie Všeobecného súdu uvedené v bode 24 napadnutého rozsudku, podľa ktorého STM nie je cesionárom práva na náhradu škody prevedeného jeho členmi, ale uvádza, že podľa francúzskeho práva STM má ako odborové združenie zverenú úlohu všeobecného záujmu, ktorá mu udeľuje záujem na konaní vo vlastnom mene a za svojich členov.

32 Komisia spochybňuje tvrdenia, ktoré uvádzajú odvolatelia vo veci C-13/13 P na podporu ich prvého odvolacieho dôvodu. Vo svojom vyjadrení poznamenáva, že odôvodnenie Všeobecného súdu odráža zmätenú argumentáciu, ktorú uvádza STM.

Posúdenie Súdnym dvorom

33 Podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora a článku 44 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu musí každá žaloba obsahovať uvedenie predmetu konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená.

34 Je nesporné, že na to, aby žaloba o náhradu škody zodpovedala vyššie uvedeným požiadavkám, žalobca musí vo svojej žalobe uviesť dôvody, ktorých sa chce dovolávať na podporu svojich žalobných návrhov a najmä povahu škody, ktorú utrpel, ako aj udalosť, ktorou škoda vznikla (uznesenie TAO/AFI/Komisia, C-322/91, EU:C:1992:495, bod 13).

35 Naopak, akýkoľvek návrh na náhradu škody, ktorého predmet nie je spresnený a pri ktorom chýba uvedenie dôvodov, treba považovať za neprípustný (rozsudok Zuckerfabrik Schöppenstedt/Rada, 5/71, EU:C:1971:116, body 8 a 9).

36 Žaloba v prvostupňovom konaní neobsahovala žiadne spresnenie k povahe ujmy, ktorú údajne utrpel STM.

37 Ujma, ktorú údajne STM utrpel, sa uvádza iba v časti žaloby obsahujúcej žalobné návrhy žalobcov v prvostupňovom konaní a vo forme žiadosti o paušálnu sumu 30 000 eur z dôvodu nemajetkovej ujmy, ktorá bola investovaná do informačných programov pre členov STM.

38 Z toho vyplýva, že ako konštatoval Všeobecný súd v bode 22 napadnutého rozsudku, STM nepredložil v žalobe žiadne spresnenie jednak o povahe údajnej škody vo vzťahu k správaniu vytýkanému Komisii a jednak aspoň približnému vyčísleniu tejto škody. Okrem toho tvrdenie, podľa ktorého suma 30 000 eur bola určená na informovanie členov STM, je irelevantné pre určenie povahy alebo rozsahu uvádzanej škody, pretože sa týka iba budúceho použitia odškodnenia a nie rozsahu uvádzanej škody.

39 V dôsledku toho musí byť žaloba o náhradu škody, ktorú podal STM, v každom prípade vyhlásená za neprípustnú z dôvodu, že nezodpovedá podmienkam uvedeným v článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, bez toho, aby bolo potrebné vysloviť sa k tomu, či sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď žalobu vyhlásil za neprípustnú v rozsahu, v akom ju podal STM z dôvodu absencie aktívnej legitimácie STM.

O treťom odvolacom dôvode uvádzanom vo veci C-12/13 P a o treťom a štvrtom odvolacom dôvode uvádzaných vo veci C-13/13 P

Argumentácia účastníkov konania

40 Svojím tretím odvolacím dôvodom odvolatelia vo veci C-12/13 P uvádzajú, že napadnutý rozsudok obsahuje nesprávne právne posúdenie, keď Všeobecný súd neuznal existenciu, vo všeobecnosti, mimozmluvnej zodpovednosti bez zavinenia v práve Únie.

41 Svojím tretím a štvrtým odvolacím dôvodom, ktoré treba považovať za predstavujúce jediný odvolací dôvod, odvolatelia vo veci C-13/13 P uvádzajú, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 82 až 88 napadnutého rozsudku rozhodol, že uplatňovaná škoda nebola neobvyklou ujmou, keďže nepresahovala medze hospodárskych rizík spojených s činnosťami v odvetví rybárstva.

42 Komisia spochybňuje všetky tvrdenia uvádzané v rámci predmetných odvolacích dôvodov.

Posúdenie Súdnym dvorom

43 Je nesporné, že za súčasného stavu práva Únie neumožňuje komparatívna štúdia právnych poriadkov členských štátov zakotviť existenciu režimu mimozmluvnej zodpovednosti Únie za zákonný výkon jeho činnosti v normotvornej oblasti (pozri rozsudok FIAMM a i./Rada a Komisia, C-120/06 P a C-121/06 P, EU:C:2008:476, body 175 a 179).

44 V tejto súvislosti sa Všeobecný súd nedopustil žiadneho nesprávneho právneho posúdenia, keď na jednej strane v bodoch 69 až 73 napadnutého rozsudku vychádzal z uvedenej judikatúry a na druhej strane, keď v bode 76 uvedeného rozsudku konštatoval, že vzhľadom na túto judikatúru treba skúmať žalobný dôvod založený na mimozmluvnej zodpovednosti Únie za dovolený akt.

45 Z toho vyplýva, že tretí odvolací dôvod uvádzaný odvolateľmi vo veci C-12/13 P treba zamietnuť ako nedôvodný.

46 Pokiaľ ide o tretí a štvrtý odvolací dôvod odvolateľov vo veci C-13/13 P, Všeobecný súd v bodoch 77 až 87 napadnutého rozsudku pristúpil ku skúmaniu uvádzanej údajnej neobvyklej a osobitnej povahy škody len pre prípad predpokladu, že by zásada mimozmluvnej zodpovednosti Únie za dovolené konanie mala byť právom Únie uznaná (pozri v tomto zmysle rozsudok Dorsch Consult/Rada a Komisia, C-237/98 P, EU:C:2000:321, body 18 a 19).

47 Judikatúrou je ustálené, že v rámci odvolania, pokiaľ jeden z dôvodov uvádzaných Všeobecným súdom postačuje na odôvodnenie výroku jeho rozsudku, vady, ktoré mohol obsahovať iný dôvod predmetného rozsudku, nemôžu ovplyvniť uvedený výrok, takže odvolací dôvod, ktorý ich uvádza, je neúčinný a treba ho zamietnuť (rozsudok Komisia/CAS Succhi di Frutta, C-496/99 P, EU:C:2004:236, bod 68).

48 Z toho vyplýva, že tretí a štvrtý odvolací dôvod uvádzané odvolateľmi vo veci C-13/13 P treba zamietnuť ako neúčinné, keďže smerujú proti doplňujúcemu odôvodneniu napadnutého rozsudku.

O druhom odvolacom dôvode uvádzanom vo veci C-13/13 P

Argumentácia účastníkov konania

49 Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolatelia vo veci uvádzajú, že nariadenie č. 530/2008 zostáva aj po vyhlásení rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153) v zásade povoleným aktom, ktorý bol vyhlásený za neplatný iba v časti, konkrétne pokiaľ ide o dátum jeho účinnosti voči plavidlám s kruhovými záťahovými sieťami plaviacim sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru a Malty alebo zaregistrovaným v týchto členských štátoch a prevádzkovateľom Spoločenstva, ktorí s nimi uzatvorili zmluvy.

50 Komisia po tom, čo poznamenala, že uvedený odvolací dôvod smeruje proti bodom napadnutého rozsudku, ktoré sa týkajú iných žalobcov v prvostupňovom konaní, než sú odvolatelia vo veci C-13/13 P, konštatovala, že je dôvodný a že v dôsledku toho vyhlásenie rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153) nepredstavuje novú skutočnosť v zmysle článku 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

51 Komisia konkrétne zastáva jednak názor, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vyhlásil žalobný dôvod založený na mimozmluvnej zodpovednosti Únie za protiprávne konanie, uvádzaný žalobcami v prvostupňovom konaní, ktorí sú odvolateľmi vo veci C-12/13 P, za prípustný, keďže ako vyplýva zo znenia rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153), Súdny dvor vyhlásil nariadenie č. 530/2008 za neplatné iba v rozsahu, v akom zákazy, ktoré stanovilo, nadobúdali, pokiaľ ide o plavidlá plaviace sa pod španielskou vlajkou alebo plavidlá zaregistrované v tomto členskom štáte a prevádzkovateľov Únie, ktorí s nimi uzatvorili zmluvy, účinnosť od 23. júna 2008, zatiaľ čo tieto zákazy, pokiaľ ide o plavidlá plaviace sa pod vlajkou Grécka, Francúzska, Talianska, Cypru, ako aj Malty alebo plavidlá zaregistrované v týchto členských štátoch a prevádzkovateľov Únie, ktorí s týmito plavidlami uzatvorili zmluvy, nadobúdali účinnosť od 16. júna 2008, a na druhej strane že žalobcom v prvostupňovom konaní nič nebránilo podať žalobu o náhradu škody z dôvodu ujmy vyplývajúcej z protiprávneho aktu Únie, dokonca za absencie rozsudku deklarujúceho jeho neplatnosť.

Posúdenie Súdnym dvorom

52 Po prvé, pokiaľ ide o prípustnosť druhého odvolacieho dôvodu, ktorý uvádzajú odvolatelia vo veci C-13/13 P, Súdny dvor už rozhodol, že pokiaľ Všeobecný súd spojil dve veci a vydal jediný rozsudok, ktorý zodpovedá všetkým žalobným dôvodom uvedeným účastníkmi konania pred Všeobecným súdom, môže každý z nich kritizovať úvahy týkajúce sa žalobných dôvodov vznesených pred Všeobecným súdom žalobcom v druhej spojenej veci (rozsudok ISD Polska a i./Komisia, C-369/09 P, EU:C:2011:175, bod 85, ako aj citovaná judikatúra).

53 V danej veci hoci pôvodne Všeobecný súd prejednával jedinú vec, skutočnosť, že počas písomnej časti konania boli žalobcovia rozdelení do dvoch skupín, z ktorých jedna, a to žalobcovia v prvostupňovom konaní, ktorí sú odvolateľmi vo veci C-12/13 P, uviedla nový žalobný dôvod, umožňuje analogicky uplatňovať judikatúru uvedenú vyššie.

54 Z toho vyplýva, že druhý odvolací dôvod predložený odvolateľmi vo veci C-13/13 P, smerujúci proti odpovedi Všeobecného súdu na žalobný dôvod uvádzaný žalobcami v prvostupňovom konaní, ktorí sú odvolateľmi vo veci C-12/13 P, je prípustný.

55 Po druhé, pokiaľ ide o dôvodnosť druhého odvolacieho dôvodu predloženého odvolateľmi vo veci C-13/13 P, treba pripomenúť, že podľa článku 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu je uvádzanie nových dôvodov prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.

56 V prejednávanej veci, ako bolo pripomenuté v bode 18 tohto rozsudku, keď Súdny dvor v rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153) rozhodol, že nariadenie č. 530/2008 bolo neplatné, Všeobecný súd vyzval účastníkov konania, aby prijali písomné stanovisko k dôsledkom, ktoré treba z uvedeného rozsudku vyvodiť. V ich odpovedi žalobcovia v prvostupňovom konaní, odvolatelia vo veci C-12/13 P, formulovali žalobný dôvod založený na mimozmluvnej zodpovednosti Únie za protiprávne konanie. Konkrétne uvádzali, že povolenie udeľujúce plavidlám s kruhovými záťahovými sieťami plaviacim sa pod španielskou vlajkou povolenie loviť do 23. júna 2008, zatiaľ čo plavidlá s kruhovými zaťahovacími sieťami plaviace sa pod gréckou, francúzskou, talianskou, cyperskou, ako aj maltskou vlajkou museli prerušiť svoj lov 16. júna 2008, im spôsobilo skutočnú a určitú škodu, ktorú predstavuje neulovená a nepredaná časť ich kvóty za rok 2008.

57 Na úvod treba poznamenať, že Všeobecný súd v bodoch 48 a 49 napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobcovia v prvostupňovom konaní, odvolatelia vo veci C-12/13 P, formulovali žalobný dôvod, ktorý nebol uvedený v pôvodnej žalobe a ktorý bol teda novým žalobným dôvodom v zmysle článku 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

58 V tejto súvislosti, pokiaľ ide o prípustnosť tohto žalobného dôvodu, v bodoch 53 a 54 napadnutého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že rozsudok AJD Tuna (EU:C:2011:153), vyhlásený Súdnym dvorom po podaní žaloby, treba považovať za skutočnosť umožňujúcu uviesť nový žalobný dôvod, pretože uvedený rozsudok zmenil právnu situáciu, ktorá existovala pri podaní žaloby. Všeobecný súd totiž konštatoval, že v nadväznosti na rozsudok AJD Tuna (EU:C:2011:153) bolo nariadenie č. 530/2008 vyhlásené za neplatné v celom rozsahu a prestalo vytvárať právne účinky v zmysle uplatnenia prezumpcie zákonnosti.

59 Treba poznamenať, že v prejednávanom prípade odôvodnenie Všeobecného súdu vychádza z nesprávneho výkladu rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153). Konkrétne z bodov 105 až 108 uvedeného rozsudku vyplýva, že odkladaním nadobudnutia účinnosti opatrení zakazujúcich rybolov až do 23. júna 2008 iba pre plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami plaviace sa pod španielskou vlajkou, bez toho, aby táto dodatočná lehota bola objektívne odôvodnená, Komisia porušila zásadu zákazu diskriminácie. Z tohto posúdenia Súdneho dvora tak vyplýva, že zamietnutím všetkých ostatných žalobných dôvodov smerujúcich k preukázaniu neplatnosti nariadenia č. 530/2008, rozsudok AJD Tuna

(EU:C:2011:153) vyhlásil toto nariadenie za neplatné iba v rozsahu, v akom plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami plaviace sa pod španielskou vlajkou využívali dodatočný týždeň rybolovu, pričom zachoval platnosť dátumu zákazu stanoveného pre ostatné plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami, a to 16. jún 2008.

60 Z toho vyplýva, že keďže v rozpore s posúdením Všeobecného súdu nariadenie č. 530/2008 bolo vyhlásené za neplatné iba v rozsahu, v akom priznávalo plavidlám s kruhovými záťahovými sieťami plaviacimi sa pod španielskou vlajkou výhodnejšie zaobchádzanie, prijatie rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153) nepredstavuje novú právnu skutočnosť, ktorá vyšla najavo počas konania pred Všeobecným súdom. Keďže zákaz rybolovu stanovený pre plavidlá s kruhovými záťahovými sieťami, ktoré sa plavia pod gréckou, francúzskou, talianskou, cyperskou, ako aj maltskou vlajkou, zostal platný, uvedený rozsudok iba potvrdzoval právny stav, ktorý žalobcovia v prvostupňovom konaní, odvolatelia vo veci C-12/13 P poznali v čase, keď podali svoju žalobu.

61 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že vyhlásenie rozsudku AJD Tuna (EU:C:2011:153) predstavovalo novú právnu skutočnosť, ktorá umožňovala predložiť nový žalobný dôvod počas konania.

62 Treba však pripomenúť, že ak odôvodnenie rozsudku Všeobecného súdu vykazuje znaky porušenia práva Únie, ale jeho výroková časť sa napriek tomu javí ako dôvodná z iných právnych dôvodov, toto porušenie nevedie k zrušeniu rozsudku (pozri v tomto zmysle rozsudky FIAMM a i./Rada a Komisia, EU:C:2008:476, bod 187, ako aj Diputación Foral de Vizcaya/Komisia, C-465/09 P až C-470/09 P, EU:C:2011:372, bod 171).

63 V prejednávanej veci hoci sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď vyhlásil žalobný dôvod založený na mimozmluvnej zodpovednosti Únie za protiprávne konanie, uvádzaný žalobcami v prvostupňovom konaní, ktorí sú odvolateľmi vo veci C-12/13 P, za prípustný, toto nesprávne posúdenie nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku, keďže Všeobecný súd v každom prípade zamietol uvedený žalobný dôvod ako nedôvodný v bodoch 55 až 66 napadnutého rozsudku.

64 Vzhľadom na vyššie uvedené druhý odvolací dôvod uvádzaný odvolateľmi vo veci C-13/13 P, hoci je dôvodný, musí byť zamietnutý ako neúčinný (pozri v tomto zmysle rozsudky Ojha/Komisia, C-294/95 P, EU:C:1996:434, bod 52, ako aj FIAMM a i./Rada a Komisia, EU:C:2008:476, bod 189).

O prvom a druhom odvolacom dôvode uvádzaných vo veci C-12/13 P

Argumentácia účastníkov konania

65 Svojím prvým odvolacím dôvodom odvolatelia vo veci C-12/13 P uvádzajú, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia v rámci skúmania vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie za protiprávne konanie, keď v bodoch 61 až 66 napadnutého rozsudku rozhodol, že uvádzaná škoda nie je skutočná a určitá.

66 Svojím druhým odvolacím dôvodom odvolatelia vo veci C-12/13 P uvádzajú, že Všeobecný súd sa tiež dopustil nesprávneho posúdenia pri svojom posúdení skutočnej a určitej povahy uvádzanej škody, keď nekonštatoval, že táto škoda vyplýva z porušenia vlastníckeho práva a práva slobodne vykonávať zárobkovú činnosť.

67 Komisia uvádza, že tieto odvolacie dôvody majú byť zamietnuté ako neprípustné a v každom prípade nedôvodné.

Posúdenie Súdnym dvorom

68 Treba pripomenúť, že ako vyplýva z bodu 63 tohto rozsudku, Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v priebehu konania na prvom stupni vyhlásil žalobný dôvod založený na vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Únie za protiprávne konanie, uvádzaný žalobcami v prvostupňovom konaní, ktorí sú odvolateľmi vo veci C-12/13 P, za prípustný.

69 Z toho vyplýva, že keďže uvedený dôvod musí byť vyhlásený za neprípustný, treba zamietnuť prvý a druhý odvolací dôvod uvádzané odvolateľmi vo veci C-12/13 P ako neúčinné, pretože sa týkajú analýzy vykonanej Všeobecným súdom súvisiacej s vecným preskúmaním toho istého dôvodu.

70 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba odvolania podané odvolateľmi vo veciach C-12/13 P a C-13/13 P zamietnuť v celom ich rozsahu.

O trovách

71 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe jeho článku 184 ods. 1 na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať odvolateľov na náhradu trov konania vo veciach C-12/13 P a C-13/13 P a odvolatelia nemali úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Odvolania podané vo veciach C-12/13 P a C-13/13 P sa zamietajú.**

2. **Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin a Robert Marin sú povinní nahradiť trovy konania vo veci C-12/13 P a Syndicat des thoniers méditerranéens, Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin a Serge Antoine José Perez sú povinní nahradiť trovy konania vo veci C-13/13 P.**

Podpisy